

Skydda hunden på semestern utomlands

När man tar hunden med sig utomlandssemester är den genom de regler som finns skyddad mot bl.a rabies. Tyvärr finns det flera andra otrevliga sjukdomar som våra sällskapsdjur kan drabbas av. Några av dessa kan även överföras till oss människor.

Leishmanios.

Leishmanios är vanligt förekommande i Spanien, Portugal, Frankrike och Grekland. Sjukdomen orsakas av en encellig parasit och sprids genom sandmyggor som är aktiva under kvällar och nätter. Parasiten lever i hundens vita blodkroppar. Symptomen på de hundar som drabbas är smygande och varierande. Slöhet, svaghet i bakdelen, febertoppar, svullna lymfknutor och avmagring. De flesta hundar får hudförändringar med håravfall och mycket torr hud. Immunförsvaret blir kraftigt nedsatt och hunden drabbas lätt av infektioner. Inkubationstiden är mycket varierande, från tre månader till flera år. Vid behandling får man inte fullständig avläkning utan sjukdomen blossar upp på nytt. Vid fastställd sjukdom rekommenderas avlivning eftersom hunden utgör en smittrisk för människor. Leishmanios förekommer inte i Sverige eftersom vi inte har den sandmygga som sprider sjukdomen. Flera fall har dock påvisats hos importerade hundar. Sjukdomen kan förebyggas genom att använda repellerande halsband som Scalibor® och genom att inte rasta hunden sena kvällar och nätter.

Hjärtmask.

Hjärtmask eller dirofilarios sprids med vanliga stickmyggor. Sjukdomen är vanlig i medelhavsländerna och i Portugal. Maskarna lever i lungartärerna men kan spridas till hjärtats högra förmak och nedre hålvenen. Drabbade hundar får andningsproblem vid ansträngning, hosta, trötthet och symptom på hjärtsvikt. Hundar som skall vistas i smittade

områden bör behandlas med antiparasitära medel under myggsäsongen t.ex Interceptor®. Behandlingen skall fortsätta en månad efter hemkomst. Det går att behandla hundar med hjärtmask men behandlingen kan vara riskfylld. Det finns ytterligare en hjärtmask, den s.k. franska hjärtmasken som förekommer i framför allt södra och östra Europa hos räv och hund. Parasiten har påvisats i Sverige på Sydkoster relativt nyligen. Hundar smittas genom att äta sniglar eller slicka i sig snigelns slem.

Blåsmasksjuka.

Blåsmasksjuka eller echinococcus är en parasitsjukdom som orsakas av en bandmask. Den här parasiten är vanlig i Mellaneuropa (Alperna) men har även påträffats i Danmark. Räv, varg, hund och katt smittas genom att äta infekterade smågnagare eller genom smittat slaktavfall. Parasiten orsakar inte problem hos dessa djur men maskägg som utsöndras från tarmen smittar ned omgivningen t.ex. bär, svamp och grönsaker. Äggen är mycket motståndskraftiga. Om människor får i sig maskägg utvecklas vätskefyllda blåsor i framför allt levern. Sjukdomen är mycket allvarlig och kan kräva levertransplantation. För att undvika att denna smitta kommer in i Sverige är det krav på att hunden och katten skall avmaskas med bandmaskmedlen Droncit® eller Drontal®.

Bruna hundfästingen.

Den bruna hundfästingen är vanlig i mellan- och sydeuropa. Den här fästingen överlever inte utomhus i svenskt klimat. Tre otrevliga sjukdomar sprids med denna fästing. Babesios orsakas av mikroskopiska parasiter som spränger sönder de röda blodkropparna och ger hög feber och blodbrist. I speciellt allvarliga fall kan det ge kollaps och död. Hunden kan också bli kronisk smittbärare. Ehrlichios orsakas i södra Europa av bakterien Ehrlichia canis. Det är alltså inte

samma mikroorganism som orsakar ehrlichios hos hundar i Sverige. Bakterien angriper vita blodkroppar och blodkärlens väggar. Symptomen är feber, viktsförlust, näsblod och blödningar i huden.

Benmärgen kan påverkas med dödlig blodbrist som följd. Sjukdomen behandlas med antibiotika men vissa hundar blir aldrig återställda.

Hepatozoonos orsakas av en parasit.

Hunden blir smittad om den äter upp fästingar. Parasiten angriper vita blodkroppar och blodkärl. Symptomen är feber, blödningar, avmagring. Symptomen kan dock variera beroende på vilket organ som angrips mest. Drabbade hundar dör oftast.

Förebyggande för samtliga dessa sjukdomar är att använda ett bra fästingrepellerande preparat och noga kontrollera hunden.

Det är lätt att inse att Sverige är än så länge förskonat från flera dödliga sjukdomar.

Genom att följa de regler som finns avseende vaccinationer och avmaskning, samt skydda hunden mot fästingar och sandmyggor kan vi förhoppningsvis minimera riskerna för att semestern skall bli ett tråkigt minne.

Kannibalism hos kanin.

Veckans fråga handlar om en kaninhona som stympat sina ungar och brevskrivaren Camilla undrar om orsaker till det här beteendet.

Det finns flera tänkbara orsaker. Beteendet för omvårdnad av ungar är delvis ärftligt betingat. Vid uppfödning av kaniner i större skala är detta något som tas stor hänsyn till. Stress påverkar så att om honan inte får vara ifred eller känner sig hotad kan hon skada ungarna. Stressen ökar om honan tidigare haft en kull som hon stympat eller ätit upp. Buren och underlaget kan också påverka. Halm bör användas som strö och ungarna skall ha en låda att ligga i. En storlek på 30 x 30 centimeter räcker och helst skall bolådan ligga något lägre än burens.